

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος δριβμούμεν δέκατον και τρίτον
κι' εδρα μας ή χώρα τών αρχαιοτάτων.

Έτος χίλια οκτακόσα κι' έννενήκοντα έπτά,
πατατράκα Στρατοπέδων και πλημμύρ' από λεπτά.

Μηνός Μαρτίου πέμπτη και δεκάτη
κι' ό Φασουλής ελευθερός φρυάττει.

Πούντος πεντακόσα κι' όγδοήντα τρία,
μουλαριών κι' άλλών τόση φασορία.

**Κι' άλαλάζω με μονία
μη την Κρήτη 'Ηγεμονεία.**

Φτύστε της 'Ηγεμονείας κάθε Φράγκου κι' Άνωτά
κι' άς φουσκώνη κάθε Καίσαρ και τρανός Μαχαραγιάς,
δέν έστείλαμε 'στην Κρήτη τον μονάκριβο Στρατό
για να γίνη τιποτένιος μακελλάρηδων ραγιάς.

Σήκω, κόρη πολεμάρχα, που σκορπής άστροπελέκια,
γράψε το με τα σπαθιά σου, βρόντα το με τα τουφέκια,
κι' ή στεριέ κι' ή θάλασσά σου να βουξ' ή κυματούσα :
εκάλλιο Κρήτη σαν και πρώτα, καλλιο εκλάβα παρά Ρούσσα.»

**'Ετόν γαλαντόμο Τσάρο,
τόν πρώτο Γορνεβόρο.**

Δέν έπρεπε δά τόσο να πετραχθής για 'μας
κι' έδω μεγαλεθόρους να στείλης συνδρομάς,
δέν έπρεπε να κάμης φιλόθρωνον καθήκον
για 'μας τούς καληθρώνους, για τούς Ρωμηούς τούς εκλά-
που δέν φοροϋν άκέρη καλκάκια τών Μουζίκων [τους,
και δέν τούς λένε Σέρβους και Τσουήδες και Σλάβους.

Για τέτοιον ευεργέτη σημάνευε κερμάναις,
με τα καρμπολά του μάς πέρνει την καρδιά,
σκόψετε 'μπρός 'ετόν Τσάρο κατωκαυμέναις μάναις
και σεις της μαύρης εκλάβης πεντάρανα παιδιά.

Ευδίκησε κι' 'Εκείνος για σός να συμκοπήση
και καθεμάλι πληγή ως με ρούβλια να την δέση.

Εδοί κα' ή δοξασμένη των Ρωμανών πορφυρά,
τόν Τσάρον εύλογείτε, τον πρώτον μας σωτήρα,
και σκούψετε μαζί μου : «χίλιας φοραίς χαλάλι
κι' έκαί' οι Κρητικοί,
που 'πήγαν εκποταμένοι με Ρούσικο μυδράλι,
με μπόμπα Ρουσεική.»

Ό Μίσκοβος ό θρησκευός εύλογημένος 'όνακι
άπό την κλάση ελην της γής και τούρανού,
τά ρούβλια του εκορπίστε 'ετούς δούλους που πενήνε
κι' ίσως να στείλη κι' άλλα 'ετόν Πρίστου τον Όνα.
Με τα καρμπολά του μάς καθυποκρένει,
πρώτα μάς βομβαρδίζει κι' ύστερα μάς πληρώνει.

